

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 82.

Tiende Session.

Shv og Tyvende Møde.

Tirsdagen den 9de November Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden jeg gaaer over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at jeg fra Folkethingsmanden for Præstø Amts 2den Valgfreds (Molite) har modtaget en Skrivelse med nogle af Justitsraad, Klosterforvalter Høwig indsendte Exemplarer af en Forklaring og Berigtigelse i Anledning af Uttringer, som ere faldne under Behandlingen af Forslag til Lov om Fæstes Overgang til Selveiendom. — Exemplarer heraf ville blive omdeelte.

Man gik derpaa til Dagsordenen. Det første Numer paa samme var: Første Behandling af Forslag af Folkethingsmanden for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Tillisch) i Anledning af et af Kobbersmedlauget i Kjøbenhavn indgivet Andragende. (Andragendet findes i Anhang A Sp. 583 fgg.; see iøvrigt Tid. Sp. 250 fgg.)

Tillisch: Den Ret, som er tilstaaet Kobberværkerne til ved de saakaldte Kobbersørere at affatte deres Varer, fremkalder uønsketlig for Kobbersmedene rundtomkring i Kjøbstæderne en meget uheldig Concurrence, ikke alene derved, at de ere affaarne fra paa samme Maade at affatte deres Varer, men ogsaa derved, at den Ret, som er indrømmet Kobberværkerne til saaledes at lade deres Varer affatte

ved omreisende saakaldte Kobbersørere, paa mange Maader misbruges, deels derved, at de falholde andre Varer, end det er tilladt, saadanne nemlig, som ikke ere fabrikerede i vedkommende Fabrikker, og som ikke ere forsynede med vedkommende Fabrikstempel, og deels derved at de paa tage sig Bestillinger og Reparationsarbejder og desuden paa andre Maader overtræde deres Bevilling ved at omføre flere forskellige Varer, som de ingen Ret have til, og da det nu er meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at kontrollere, at deres Rettighed ikke overskrides, antager jeg, at Kobbersmedenes Anke i den Henseende er vel begrundet. Saaledes som det vil være bekjendt for de fleste af Folkethingets Medlemmer, blev der allerede i 1838 i de roeskildste Stænder indbragt et lignende Andragende, som havde tilfølg, at Stænderne hos Regjeringen androge paa, deels at den Ret, der saaledes ifølge Bevilling var indrømmet Kobberværkerne, skulde, efterhaanden som de daværende Besiddere af Kobberværkerne uddøde, indtages, og deels at der skulde indrømmes Kobbersmedene, saalænge indtil alle disse Bevillinger kunde indtages, en temporair Ret for 5 Aar ad Gangen til at omsætte deres Varer paa lignende Maade, dog kun i de Amter, hvor de vare bosatte. I Anledning af dette Andragende blev der imidlertid svaret de roeskildste Stænder ved Bekjendtgjørelse af 11. Juli 1840: „Igesom Kongen ikke fortiden seer sig foranlediget til at foretage nogen Forandring i de adskillige Kobberværker meddeelte Privilegier til ved Omreisende at forhandle deres Fabrikata og tilkjøbe sig gammelt Kobber og Messing, saaledes finder han Betænkelighed ved ogsaa med Hensyn til Kobbersmede at gjøre Undtagelse fra de almindelige Regler om